

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 261/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. O., B.; MUDr. Z. O., B.; JUDr. G. S., B.; Ing. M. B., B.; PhDr. R. B., B., a N. R., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 105/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 24 Cb 171/2010) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. O., MUDr. Z. O., JUDr. G. S., Ing. M. B., PhDr. R. B. a N. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2011 doručená sťažnosť Ing. P. O., B.; MUDr. Z. O., B.; JUDr. G. S., B.; Ing. M. B., B.; PhDr. R. B., B., a N. R., B. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 105/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 24 Cb 171/2010).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní v súčasnosti vedenom okresným súdom pod sp. zn. 9 C 105/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 24 Cb 171/2010) sa sťažovatelia spolu s ďalšími vlastníkami bytov a nebytových priestorov „... *bytového domu...*“ v B. návrhom doručeným okresnému súdu 17. mája 2010 domáhajú proti odporkyňi (spoločnosť B., spol. s r. o., ako niekdajšia správkyňa bytového domu, pozn.) vydania v návrhu vyšpecifikovaných listín po skončení výkonu správy bytového domu odporkyňou. Podľa sťažovateľov okresný súd v ich veci koná so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa predlžuje stav ich právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

„... Až viac ako 6 mesiacov po podaní návrhu obdržal právny zástupca navrhovateľa uznesenie, ktorým Okresný súd Bratislava II vyzýva právnu zástupkyňu navrhovateľa, aby opravila a doplnila podanie, a to tým spôsobom, že riadne označí navrhovateľa... a predloží písomne procesné plnomocenstvo. Súd teda až po viac ako šiestich (6) mesiacoch po podaní návrhu začal skúmať tak podmienky podania, ako aj podmienky konania, aj keď mu nič nebránilo tak urobiť už skôr.

Ďalších viac ako päť (5) mesiacov po doplnení návrhu nebol opäť zo strany súdu urobený vo veci žiadny úkon.

Do dnešného dňa, t. j. 18 mesiacov od podania návrhu na vydanie rozkazu na plnenie nebol vo veci vydaný rozkaz na plnenie, aj keď súdu vo veci nič nebránilo konať a nejde o zložitú vec z hľadiska povahy sporu, ani nebolo v tejto veci nariadené pojednávanie.

Prieťahy v konaní a nehospodárnosť konania vidíme aj v postupných výzvach Okresného súdu Bratislava II na odstraňovanie väd podania a podmienok konania, doručovaných postupne navrhovateľovi...

Vydanie rozkazu na plnenie spočívajúcom vo vydaní písomností nepredstavuje taký stupeň právnej zložitosti, ktorý by odôvodňoval viac ako 18 mesačnú dĺžku posudzovaného konania. ...“

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod spi. zn. 9 C/105/2010 porušil základné právo sťažovateľov, aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 2 (zrejma chyba v písaní, správne malo byť uvedené „čl. 6 ods. 1“, pozn.) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/105/2010 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.200 EUR..., ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľmi namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 105/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 24 Cb 171/2010).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9 C 105/2010 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 24 Cb 171/2010) zistil tento priebeh a stav tohto konania.

Návrhom doručeným okresnému súdu 17. mája 2010 sa sťažovatelia (*ako navrhovatelia v 16., 17., 22., 45., 46., a 140. rade*) spolu s ďalšími vlastníkami bytov v bytovom dome (ďalej len „navrhovatelia“, spolu ďalej len „sťažovatelia a spol.“) domáhali voči odporkyni vydania v návrhu vyšpecifikovaných listín po skončení výkonu správy bytového domu odporkyňou. Konanie o predmetnom návrhu bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 24 Cb 171/2010, avšak 8. júna 2010 okresný súd previedol predmetný spis z registra „Cb“ do registra „C“ pod sp. zn. 9 C 105/2010. Dňa 16. augusta 2010 právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. žiadala informáciu o stave konania a následne uznesením z 18. novembra 2010 okresný súd uznesením uložil právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol., aby v návrhu riadne označila sťažovateľov a spol. (nie iba odkazom na list vlastníctva, pozn.) a súčasne aby predložila procesné splnomocnenia udelené jej na ich zastupovanie. Na

výzvu právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. reagovala 29. novembra 2010, doplnila označenie sťažovateľov a spol. a poukázala na to, že „*všeobecné plnomocenstvá*“ udelené jej na ich zastupovanie boli založené do spisu okresného súdu sp. zn. Spr. 3298/2010 dňa 28. apríla 2010.

Dňa 2. februára 2011 okresný súd vyhotovil fotokópie splnomocnení udelených právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol. založených do registra súdnej správy 7. januára 2011 a z ich obsahu zistil, že navrhovateľku v 22. rade (sťažovateľka v 3. rade) a navrhovateľku v 140. rade (sťažovateľka v 6. rade) v konaní zastupuje iná advokátka (ďalej len „ďalšie advokátky“). Právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. 10. júna 2011 žiadala, aby im bol vrátený zaplatený súdny poplatok. Dňa 21. júna 2011 okresný súd vyhotovil fotokópie ďalších procesných splnomocnení udelených právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol., ktoré boli založené do registra súdnej správy 14. apríla 2011 (za ďalších 33 navrhovateľov, pozn.) a 12. mája 2011 (za ďalších 4 navrhovateľov, pozn.). Následne 22. júla 2011 okresný súd opäť vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľov a spol., aby doplnila označenie celkom 18-tich navrhovateľov o údaj o ich štátnom občianstve, aby predložila chýbajúce splnomocenia na zastupovanie od ďalších 6 navrhovateľov a tiež ju upozornil na vadu splnomocnenia „*udeleného*“ jej navrhovateľkou v 12. rade, ktoré nebolo podpísané touto navrhovateľkou, ale jej synom. Súčasne okresný súd vyzval aj ďalšiu advokátku, aby sa osobne dostavila pre účely podpísania návrhu. Okrem toho okresný súd vyzval aj syna navrhovateľky v 12. rade na predloženie originálu generálneho splnomocnenia, ktoré mu udelila jeho matka, ako aj na to, aby sa osobne dostavil pre účely podpísania návrhu. Výzva však bola okresnému súdu vrátená 28. júla 2011 ako nedoručená s poznámkou „*adresát neznámy*“. Následne 5. augusta 2011 okresný súd opätovne preposlal výzvu synovi navrhovateľky v 12. rade na inú adresu a súčasne dopytom v registri obyvateľov zisťoval miesto pobytu navrhovateľky v 12. rade.

Podaním doručeným okresnému súdu 9. augusta 2011 ďalšia advokátka oznámila, že keďže jej bolo navrhovateľkami v 22. a 140. rade (sťažovateľkami v 3. a 6. rade) udelené splnomocnenie až 4. januára 2011, je vylúčené, aby návrh doručený okresnému súdu už 17. mája 2010 opatrla svojim podpisom. Dňa 12. augusta 2011 právna zástupkyňa

sťažovateľov a spol. doplnila chýbajúce údaje o ich štátnom občianstve, pri navrhovateľoch v 3., 105. a 114. rade iba bez ďalšieho uviedla mená a bydliská osôb, ktoré sa stali na miesto nich novými vlastníkami bytov, v prílohe tiež predložila nimi udelené splnomocnenia (celkom za 6 osôb, pozn.) a súčasne žiadala o „urýchlené“ konanie vo veci. Dňa 22. augusta 2011 sa na okresný súd osobne dostavil syn navrhovateľky v 12. rade pre účely spresnenia, čo od neho okresný súd požaduje predložiť, a 25. augusta 2011 bol okresnému súdu z registra obyvateľov oznámený údaj o mieste pobytu navrhovateľky v 12. rade. Dňa 13. septembra 2011 bolo okresnému súdu doručené splnomocnenie udelené navrhovateľkou v 12. rade právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol. na jej zastupovanie.

Okresný súd 22. novembra 2011 nariadil na 7. december 2011 informatívny výsluch právnej zástupkyne sťažovateľky a spol. a na 14. december 2011 informatívny výsluch navrhovateľov v 3., 59. a 72. rade. Na informatívnom výsluchu konanom 7. decembra 2011 okresný súd v prítomnosti substitúta právnej zástupkyne sťažovateľov a spol. zisťoval, či na základe podania z 12. augusta 2011 žiadajú o zámenu účastníkov (t. j. aby na miesto pôvodne označených navrhovateľov v 3., 105. a 114. rade vstúpili do konania označení noví vlastníci bytov), pričom substitút právnej zástupkyne sťažovateľov a spol. oznámil, že žiadajú o zámenu označených účastníkov a súčasne že žiadajú aj zámenu navrhovateľov v 72. a 101. rade, a tiež oznámil, že navrhovatelia v 101. a 105. rade zomreli.

Dňa 12. decembra 2011 bolo okresnému súdu faxom doručené podanie advokáta navrhovateľa v 72. rade, ktorý oznámil, že jeho klient advokátke sťažovateľov a spol. neudelil splnomocnenie na zastupovanie v tejto veci, a keďže z tohto dôvodu nie je účastníkom konania, žiadal ospravedlnenie jeho neúčasti na informatívnom výsluchu. Na informatívnom výsluchu konanom 14. decembra 2011 navrhovateľka v 59. rade oznámila, že právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol. neudelila žiadne splnomocnenie na jej zastupovanie, pričom žiadala o poskytnutie lehoty do 15. januára 2012 na účel oznámenia, či sa k návrhu pripája. Následne 15. decembra 2011 právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. s poukazom na tú skutočnosť, že každý z vlastníkov (navrhovateľov) je aj sám oprávnený žiadať od odporkyne vydanie v návrhu označených listín, žiadala, aby okresný súd vo vzťahu ku všetkým tým navrhovateľom, ktorých návrh je bezchybný, začal konať. Dňa 28. decembra 2011 právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. opätovne žiadala okresný

súd o vrátenie súdneho poplatku a podaním z 3. januára 2012 okresnému súdu oznámila ukončenie právneho zastúpenia ňou označených navrhovateľov.

Okresný súd 5. januára 2012 vyzval navrhovateľku v 3. rade, aby oznámila, či sa k návrhu pripája, prípadne označila svojho zástupcu, súčasne požiadal Okresný súd Bratislava I o oznámenie stavu dedičského konania vedeného po nebohej navrhovateľke v 105. rade, a tiež vyzval Okresný súd Bratislava III na oznámenie stavu dedičského konania vedeného po nebohom navrhovateľovi v 101. rade. Dňa 17. januára 2012 navrhovateľka v 3. rade oznámila, že k návrhu nepristupuje, a súčasne bolo okresnému súdu doručené oznámenie Okresného súdu Bratislava III, že dedičské konanie po navrhovateľovi v 101. rade bolo právoplatne ukončené 23. februára 2011 a 18. januára 2012 bolo doručené aj oznámenie Okresného súdu Bratislava I, že dedičské konanie po navrhovateľke v 105. rade bolo právoplatne ukončené 9. júna 2010. Dňa 19. januára 2012 okresný súd vyzval navrhovateľku v 3. rade, aby odstránila vadu svojho podania spočívajúcu v chýbajúcom podpise, ktorú odstránila podaním doručeným okresnému súdu 2. februára 2012.

Na žiadosť ústavného súdu bol spisový materiál 28. marca 2012 zapožičaný ústavnému súdu, pričom okresnému súdu bol vrátený 27. apríla 2012.

Keďže zákonná sudkyňa bola dlhodobo práceneschopná, 18. apríla 2012 bola vec pridelená vec inému sudcovi, avšak 28. mája 2012 sa zákonná sudkyňa sa vrátila z dočasnej pracovnej neschopnosti a spis jej bol vrátený späť. Dňa 14. júna 2012 zákonná sudkyňa dala pokyn vyššej súdnej úradníčke na prípravu rozhodnutia o zastavení konania proti piatim navrhovateľom a v ten istý deň okresný súd žiadal katastrálny úrad o zaslanie informácií. Dňa 6. júla 2012 okresný súd vydal uznesenie o zastavení konania proti piatim navrhovateľom (sťažovatelia medzi nimi nie sú, pozn.), odporcovi sa zasielalo predmetné uznesenie a návrh na vyjadrenie.

V súvislosti s konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 9 C 105/2010 ústavný súd ako dodatok k uvedenému prehľadu procesných úkonov na dokreslenie procesnej

situácie dodáva, že návrh na začatie konania podala v mene sťažovateľov a spol. ako ich kvalifikovaná právna zástupkyňa samotná navrhovateľka v 22. rade, ktorá v konaní pred ústavným súdom vystupuje v procesnom postavení sťažovateľky v 3. rade.

Poukazujúc na uvedený prehľad procesných úkonov okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 105/2010 ústavný súd predovšetkým zdôrazňuje, že vzhľadom na ustanovenie § 5 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého súdy povinnosť poskytovať účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom, bolo teda v danej veci popri okresnom súde tiež najmä úlohou právnej zástupkyne sťažovateľov a spol. bdieť nad bezvadnosťou návrhu, resp. nad úplným označením sťažovateľov a spol., ako aj nad odstránením prípadných iných nedostatkov procesných podmienok konania, obzvlášť ak si týchto nedostatkov musela byť ako kvalifikovaná právna zástupkyňa od samého počiatku vedomá. V danej veci totiž okrem neúplného označenia účastníkov konania právnu zástupkyňou sťažovateľov a spol. (najprv iba odkazom na list vlastníctva, neskôr bez uvedenia povinného údajov o štátnom občianstve v zmysle § 79 ods. 1 OSP, čo odstránila podaním z 29. novembra 2010, resp. až podaním z 12. augusta 2011, pozn.) bolo prekážkou rozhodnutia vo veci samej aj to, že právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. nepredložila okresnému súdu riadne splnomocnenia preukazujúce jej oprávnenie na podanie návrhu a ich zastupovanie v konaní. Aj keď je pravdou, že právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. už aj pri podaní návrhu poukázala na podľa jej tvrdenia všeobecné splnomocnenia založené do registra súdnej správy 28. apríla 2010 pod sp. zn. Spr. 3298/2010, avšak, ako to okresný súd v odôvodnení uznesenia č. k. 9 C 105/2010-84 z 18. novembra 2010 ustálil, tieto aj podľa zistia ústavného súdu boli udelené právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol. iba na ich zastupovanie (aj to nie všetkých, pozn.) na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu konanej 20. januára 2009, nie však v konaní pred súdom. Napokon právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. zrejme uvedomiac si uvedený nedostatok zastúpenia odstránila až založením osobitných procesných splnomocnení udelených jej sťažovateľmi a spol. na ich zastupovanie do registra súdnej správy 7. januára 2011, 14. apríla 2011 a naposledy 12. mája 2011, čo je takmer 1 rok po podaní návrhu. Navyše právna zástupkyňa

sťažovateľov a spol. v návrhu, resp. v jeho doplnení z 29. novembra 2010 označila za navrhovateľku aj osobu, ktorá v tom čase už bola mŕtva (pozri „navrhovateľka“ v 105. rade – zomrela 1. februára 2010), a tiež aj osoby, ktoré jej na podanie návrhu a zastupovanie v tomto konaní splnomocnenie nikdy neudelili (pozri „navrhovatelia“ v 59. a 72. rade). Z uvedeného možno nepochybné vyvodit', že správanie sťažovateľov, resp. sťažovateľky v 3. rade ako ich kvalifikovanej právnej zástupkyne, veľmi výraznou mierou prispelo k tomu, že dosiaľ nebolo vo veci samej rozhodnuté.

Pokiaľ ide o samotný postup okresného súdu v danej veci, z uvedeného prehľadu procesných úkonov, ktoré boli zamerané na odstraňovanie nedostatku procesných podmienok konania spôsobených sťažovateľmi a spol., resp. ich právnou zástupkyňou (t. j. sťažovateľkou v 3. rade), ústavný súd nezistil žiadne mimoriadne obdobie absolútnej nečinnosti okresného súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že právna zástupkyňa sťažovateľov a spol. ani po doručení výziev okresného súdu z 18. novembra 2010 a následne z 22. júla 2011 na odstránenie väd návrhu, ako aj nedostatku riadneho zastúpenia sťažovateľov a spol. tieto nedostatky procesných podmienok konania ako zákonných predpokladov nielen pre rozhodnutie, ale vôbec pre začatie konania vo veci samej, úplne, resp. bezo zvyšku, neodstránila (pozri navrhovatelia v 59. a 72. rade) a sama okresnému súdu nijakým spôsobom neoznámila, že na návrhu vo vzťahu k označeným navrhovateľom, u ktorých sú tieto prekážky dané, netrvá (uvedené iba implicitne vyplynulo až z obsahu podania substitútky právnej zástupkyne sťažovateľov a spol. z 15. decembra 2011, pozn.), resp. že konanie vo vzťahu k nim žiada zastaviť, nemožno ani okresnému súdu nič vytknúť, ak v rámci svojho postupu vo vzťahu k dotknutým navrhovateľom v priebehu celého konania vykonával procesné úkony smerujúce k odstráneniu týchto nedostatkov.

Aj keď jednej na strane možno pripustiť, že na základe podania substitútky právnej zástupkyne sťažovateľov a spol. z 15. decembra 2011, resp. jeho implicitného obsahu, už mohol okresný súd vo vzťahu ku všetkým tým sťažovateľom a spol., u ktorých procesné podmienky konania neboli splnené, resp. u ktorých nedostatok zastúpenia naďalej pretrvával, konanie zastaviť a po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení konania vo vzťahu k ostatným sťažovateľom a spol. mohol konať vo veci samej, na strane druhej ani

právnej zástupkyňi sťažovateľov a spol. nič nebránilo v tom, aby vo vzťahu k tým navrhovateľom, u ktorých neboli splnené procesné podmienky konania, bez ďalšieho výslovne žiadala konanie zastaviť, a tým by urobila prejav vôle – procesný úkon, ktorý by bol pre okresný súd zrozumiteľný a nespochybniteľný.

Z uvedeného dôvodu berúc do úvahy najmä, že nedostatok procesných podmienok konania na strane sťažovateľov a spol. bol vyvolaný nimi samými, resp. ich právnou zástupkyňou, ktorý vzhľadom aj na to, že títo podľa petitu návrhu žiadali, aby okresný súd uložil odporčykni povinnosť odovzdať im označené listiny (nedeliteľné plnenie) spoločne a nerozdielne (aktívna solidarita), predstavoval prekážku pre meritórne rozhodnutie vo vzťahu k tým sťažovateľom a spol., u ktorých tento nedostatok nebol alebo už „odpadol“, nemožno uvedené „pochybenie“ v postupe okresného súdu (už v období od 15. decembra 2011 až doteraz, pozn.) nijako považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote.

V závere ústavný súd už nad rámec vlastnej argumentácie iba poznamenáva, že aj keď odstraňovanie nedostatku zastúpenia u niektorých sťažovateľov a spol. zamýšľaným spôsobom dodatočného podpísania návrhu (pozri výzva z 22. júla 2011 adresovaná ďalšej advokátke, ako aj synovi navrhovateľky v 12. rade), nie je akceptovateľné vzhľadom na procesno-právne a hmotno-právne účinky spojené s podaním návrhu (pretože v danom prípade ako keby návrh bez podpisu ani nebol podaný, pozn.), pretože na dosadnutie tým sledovaného cieľa slúži procesno-právny inštitút pristúpenia do konania podľa § 92 ods. 1 OSP, avšak tento postup okresného súdu nemožno dávať do príčinnej súvislosti s namietaným porušením označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú,

aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

Na základe uvedených zistení ústavný súd sťažnosť sťažovateľov už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní konať bez zbytočných prietáhov, o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tej časti sťažnosti sťažovateľov už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2012